

Balada o kornetovi a dívce

Marta Kubišová

1. Ve svitu loučí stín se stínu leká,
nad hradní dvůr mrak tiše vplul,
když dívky pláčou, muže válka čeká,
noci zbývá jen půl.

2. Za chvíli svítá a tam v jedné z věží
Kornet se loučí s dívkou svou,
znaveni láskou v loži bílém leží,
nežná slůvka zní tmou.
- R. Tady to jsou tvé vlásky plavé,
tady to tvá je něžná tvář,
tady to jsou tvé dlaně hravé
ani nedýcháš (proč už nedýcháš).
Tak tady spí tvé tělo krásné,
dívenka pláče potají,
hej kornete vztávej, ráno časně,
kde se oči tvé toulají.

3. Bitva už končí, pouze Kornet chybí,
zmámený láskou tvrdě spal,
nad hrobem zběhů, tam se smrti líbí,
povel dává - pal!
- R.